

REDACȚIA

Str. Aulich (Adam)

ABONAMENTUL

intra Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe 1/2
an fl. 5; pe 1/4 de an
fl. 2.50; pe 1 lună fl. 1.

intra de Duminecă pe
an fl. 2.—

intra România și străinătate:
pe an 40 franci.

manuscrise nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

INSERTIUNILE:

de 1 fr. garmond: prima-dată
7 cr.; a doua-oră 6 cr.;
a treia-oră 4 cr. și timbru
de 80 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Tinerimea noastră universitară.

II.

(S). Puțini dar' buni, — eată de-
viza ce se va adopta de toți aceia
cari se preocupă de prezentul și vii-
tul studenților noștri universitari.

Pentru-că, întrebăm: Ce folos va
rezulta dintr'o situație care face, ca
să se ia din studenții noștri uni-
versitari să se peară ca studenți,
ear' din rest o bună parte după ce-și
termina studiile trece în România?!

Și de multe ori trec cei mai buni.
Ear' dintre cei rămași acasă, din ce
vremea trece, tot mai mulți sunt si-
liți să caute funcțiuni, pe cari nu le
obțin însă decât renunțând la tot ce
este românesc într'înșii. Sunt numiți
ori permutați printre Unguri, se în-
toarcă cu ungueroaice, adesea își ma-
gărișează și numele. Cu un cuvânt
sunt perduți pentru neamul românesc. . .
Iată e un noroc, că toate regimurile
ungurești s'au ferit să numească în
funcțiuni de ale statului Român.
Dacă ar fi adoptat sistemul să ne
peară pe această cale, de sigur
ni-ar fi făcut un rău incomparabil
mai mare decât prin persecuțiunile
cele mai sălbatice. Ni-ar fi putut
răpi aproape pe toți câți s'au dus în
România și o parte însemnată chiar
din generația mai bătrână, care în
cești din urmă treizeci de ani a dus
greul luptei naționale.

Adoptându-se devisa accentuată la
începutul articolului nostru, naște în-
trebarea: Ce este deci de făcut? Ro-
mânii cu dare de mână și cari au
copii talentați, să nu-i dea la școli
mai înalte?
Nici de cum, ci din contra: cine
are mijloace, să învețe carte.
Să se dedice însă în primul rând
mai mulți carierelor economico-finan-
ciare. La noi e un mare păcat că
cei mai mulți dintre tineri se fac
advocați. Aproape la toate băncile
directorii sunt advocați și poate că
la nici una nu este un bărbat care
să fi studiat în special vre-o facultate
economico-financiară.
Științele financiare și comerciale să
fie deci ținta principală a tinerilor
români cari pot să urmeze la școli
mai înalte. Pe acest teren, ori-și-ce
ar face guvernul, dar' ne vom putea
desvolta și vom avea posturi la adă-
post de influința imediată și de ori-ce
picană a guvernului. Să ne gândim
numai și să cercetăm la câte din băn-
cile române funcționarii sunt oameni
cari în viața lor n'au învățat știin-
țele economico-financiare. Cât avânt
ar lua băncile, când toți cei ocupați
în stinul lor ar fi speciali în ale afa-
cerilor ce au ajuns să rezolve!

Cel mai mare rău întru a îndrepta
relele ce am semnalat le au însă con-
siliile de administrație ale diferitelor
fonduri de la cari tinerii universitari
primesc stipendii.

Eată ce normă ar trebui adoptată:
de cât să se dea stipendii multe și
mici, mai bine puține, dar' mai mari.
Sunt tineri cari se duc la universi-
tate numai cu cei 200—300 floreni
ce-i capătă ca stipendiu. Neștiind, că
în orașe mari și ca studenți univer-
sitari nu mai pot trăi cu 20—25 fl.
pe lună, cum trăiau în gimnasiu, a-
cești tineri ca niște adevărați eroi
încep viața universitară cu cei 25—
30 fl. primiți de la vre-o fundațiune
oare-care. Încurândă vreme vin însă
desiluziile și neagra miserie, cari
după-ce li-a răpit ori-ce poezie a su-
fletului, îi face să blasteme soarta
ce de sigur nu i-ar fi ajuns dacă nu
primiau stipendiu ori dacă li-s'ar da o
sumă mai mare.

Să ne gândim numai cu toții câți
dintre tinerii noștri universitari au
fost siliți să întrerupă studiile; mulți
le întrerup după-ce și-au sărăcit și
părinții. Câți se perd prin orașe din
causa miseriei și câți s'au dus la uni-
versitate sênătoși, voinici, ear' după-
ce au răbdat miseria 6—7 ani, vedem
niște istoviți, în cari nu mai e nici
o poftă de viață; ba am avut atâtea
casuri triste de moarte chiar, tot din
causa vieții grele ce au fost siliți să
îndure.

Să se acorde dar' stipendii mai
mari, și dacă din inițiativa privată
nu se poate realiza ideea pusă în
discuțiune de dl Dr. Dobrin din Lugoj
(să se trimită adevărați tinerii noștri
universitari și în străinătate), apoi să
se facă stipendii pentru acest scop de
cei puși în fruntea fundațiilor.

E, într'adevăr, o mare scădere, că
majoritatea covârșitoare a cărturarilor
noștri au învățat numai la universi-
tățile ungurești. Dincolo de Pesta
ori de Cluj puțini au mai trecut. Ce
câștig nu s'ar realiza pentru nație
dacă am avea bărbați câți se poate
de mulți umblați prin străinătate,
unde tot ce ar învăța și ar ex-
perimenta, ar căuta mai târziu să
aplice și în viața noastră națională.
Ar învăța mai presus de toate limbi,
căci una din scăderile noastre e și
aceea, că mulți dintre noi nu știm
bine de cât limba ungurească, în
care am studiat și la gimnasiu și la
universitate. Avem funcționari chiar,
cari nu știu limbi. De aceea cel
puțin tinerilor cari se prepară pentru
cariera profesorală să li-se acorde
stipendiu de a sta și în străinătate,
măcar un an, chiar după-ce la Cluj
ori la Budapesta și-au terminat cursu-
rile, ear' nu să li-se pună condiții —
după-cum s'a întâmplat — că numai
la Budapesta să studieze. Am avea
atunci un corp profesoral cu intelect
mai ridicat, din stinul căruia ar eși
bărbați de știință în stare de a con-
tribui la ridicarea nivelului cultural
național, bărbați cari s'ajungă în
Academia Română chiar, unde să ne
represinte cu demnitate.

Eată cum am dorit noi să se în-
drumeze pe viitor instrucțiunea și
educațiunea tinerimii universitare ro-
mâne.

Prietenii. Fratele împăratului german,
prințul Henric, precum este cunoscut, a
fost trimis de el cu un însemnat număr
de corăbii în China, spre a întări în mod
demonstrativ de solemn înstăpânirea Ger-
maniei pe coastele imperiului ceresc, în-
stăpânirea începută prin ocuparea portului
Kiao-Ciau. Ajungând acolo deja înainte
de aceasta cu o lună și jumătate, prințul
Henric își îndeplinește misiunea cu mult
succes mai ales pe lângă împăratul Chinei,
căutând a face și alte cuceriri de teritoriu.

În călătoriile sale de-alungul coastelor
prințul a cercetat și insula rusească Sachalin,
ce se află în apus dela peninsula Kamciatka
și e cunoscută ca locul de deportațiune a
Rusiei pentru osândiții ei la muncă silnică.

O telegramă din Petersburg spune, că în
onoarea prințului Henric autoritățile și
garnisoana din Sachalin i-au făcut o pri-
mire strălucită, arangându-se și un banchet.
Cu acest prilej prințul a ridicat toast într'u
sănătatea țarului Nicolae II., „ca unul din
cei mai sinceri amici ai împăratului ger-
man“.

Politica în Balcani. Telegraful îm-
părtășește ziarelor următorul extract mic
dintr'o corespondență ce a primit „Kölnische
Zeitung“ din Petersburg:

„Corespondentul provoacă diplomația
apuseană a acorda evenimentelor din
Balcani atențiune deosebită, de oare-ce
în Bulgaria prințul Ferdinand a deveni-
tă unca lui Muraviev, ear' politica
bulgară astfel s'a încheșat, că el nu mai
poate da îndărăt, fără a-și crea situa-
ția unui al doilea Alexandru Batten-
berg. Și foaia oficioasă muntenegreană
declară, că idealul Muntenegrului este
unirea popoarelor balcanice sub protecția
Rusiei“.

Foaia arhioficioasă „Prager Abendblatt“,
într'o scrisoare din Viena desmintește știrea
publicată în „Köln. Zeitung“ ce i-a sosit
din Sofia, anume, că „învoiala bulgaro mun-
tenegrină legătuește Muntenegrul a năvăli
în sandjacul de la Novi-Pazar, dacă ar is-
bucni un războiu turco-bulgar.“

Din cauza imbulzelii altui material nu
putem continua astăzi rubrica noastră „Po-
litica în Balcani“, ci trebuie să ne mărgi-
nim la atâta.

Legea însoțirilor.

(A) În seria de cei opt articli publicată
despre legea însoțirilor pe când era
încă proiect, am avut de repetate ori
prilegiu a-i desvêli caracterul, ade-
vărată țintă, — politică, dar mai ales
națională — precum și a prezice „efec-
tele salutare“ ce va avea asupra în-
soțirilor înființate ori primenite „în
sensul acestei legi“, cum sună o frază
din chiar § 1 al ei. În articolul final,
răsămând încă odată pe scurt apre-
cierile noastre, și admoniând pe Ro-
mâni a-și face datoria, am sfârșit în
următorul chip:

Să nu ne spérie deloc gândul, că guver-
nul, făcând concurență existentelor și vii-
toarelor însoțiri ale noastre, le va pericli-
ta existența, acelea putând face daraveri în
conștiința materiale mai favorabile.

Nu, să nu ne îngrijim, căci însoțirile în-
ființate ori modificate în sensul acestei legi,
intemeiate vor fi tocmai pe principii absolut
contrare ideii și ființei însoțirilor de mici
capitaluri; în loc de a fi pe cât se poate de
libere în hotărârile și mișcările lor, vor fi
niște instrumente pe deplin încâtușate, robite

în mâinile poruncilor absolute ale stăpânirii.
Atât ele, cât și mai ales Centrala vor deveni
niște cuburi de abuzuri nesfârșite și de co-
rupție grozavă, unde principiul dominator va
fi jaf și spionajiu.

Ear' înființate și organizate pe acest te-
meiu, vor cuprinde din capul locului simbu-
rele putred, care le va promova peirea, pră-
pădirea rușinoasă ca și ori-ce altă întro-
prindere basată pe imoralitatea maghiari-
sării, care merge neînclăturat mână în mână
cu imoralitatea și corupția generală.

Să nu ne fie deci frică nici de această
viitoare lege, dar' numai cu condiția, că
ne vom face datoria.

Și eată vine confirmarea prezice-
rilor noastre, chiar înainte de a fi
fost legea aplicată, și încă confir-
mare din gura patrioților înșiși. Se
lucrează anume acum înainte de toate
la înființarea și organizarea „Cen-
tralei“ în sensul acelei legi. Ne fiin-
du-ne cunoscute toate măsurile și a-
pucăturile ce le pune la cale stăpâ-
nirea în acest scop, fie pe față ori
pe ascuns, căci în foi apare din ele
foarte puțin, nici nu putem să le a-
precieăm la timp și după cum merită.
Ne vin însă în ajutor cei-ce știu des-
pre toate, ved și aud toate, deci
sunt competenți a se pronunța. Ast-
fel, în nrul de la 20 c. „Budapesti
Hirlap“ publică următorul entrefilet:

„Dispozițiunile, pe care le-a luat guver-
nul întru aducerea în vigoare a acestei
legi de mult dorite, n'au produs impresie
favorabilă asupra acelor, cari nu numai
că se interesează de treabă, dar' se și
pricep la ea. Nu-i vorba, s'a împrăștiat
prospectul de înscriere la acțiunile fon-
dului de întemeiere, dar' s'a uitat a împărțâși
atât statutele, precum și aceea, pe cine are de
gând să însărcineze guvernul cu con-
ducerea institutului. Și totuși ambele aceste
lucruri sunt de o importanță hotărtoare.
Pe când în această privință se urmează po-
litica de tănuire, pe atunci nu dispăre bă-
nuiala, că intențiunile guvernului nu sunt
așa fel, în cât se n'aidă trebuință de a o-
coli lumina.

„Atâta a eșit la iveală, că din statute
simplu e lăsat afară congresul comun al în-
soțirilor, adevărat organul suprem al însoțirilor-
fiice, ear' centrele provinciale vor fi întocmite
în așa chip, încât ele să fie instrumente,
fără ori-ce independență ori voință, a Cen-
tralei din Budapesta.

„Sigur, că aceasta nu este calea, care duce
cătră desvoltarea energiei individuale și a
simfământului de independență. În modul
acesta însă atâta se poate ajunge, ba într'u
cât suntem informați, se va și ajunge, că
de la mișcarea și subscrierea acțiunilor
tocmai aceia se vor retrage, cărora înflori-
rea însoțirilor mai mult le stătea la inimă
Dacă în curând nu se va îndrepta lucrul,
spiritul biurocratic va nimici „ab ovo“ vii-
torul întregii mișcări“.

Ei, va să zică, nici nu și-a înce-
put încă influința sa binefăcătoare legea
croită după chipul și asemănarea
„caporalului de panduri al țerii, și
eacă, profeta noastră cum începe a
se îndeplini. Puțintică răbdare numai
și veți vedé, că se va îndeplini în-
tocmai, de la un capăt până la cel-
alalt, de sus până jos de tot.

Vai de cei-ce ajung în mrejiile
binefacerii Bánffyane!

Hoția domnilor

in congregația extraordinară.

Arad, 12/24 August 1898.

(Fine.)

Preste partea primă a infernalului obiect majoritatea recrutată la poruncă a congregației a trecut, precum știm, cu „nebiruită biruință”. Inșă și de așa biruință — Dumnezeu ferească pe tot omul bun și toată lamea cinstită!

A venit la rând partea a doua, chestia banilor furați, de care, ori-și-cum, dar' chiar și jupânului Mittler trebuie să-i pese, macar cât de puțin. Căci e vorba de punerea la loc a hoției de preste 300.000 fl.!

Prin rostul noului vicișpan-substitut Dálnoky comisiunea permanentă a venit să arete congregației resursele, din cari să se acopere furtul de 305.740 fl. 98 cr., și anume:

a.) 5000 fl. din fondul de rezervă al casei sedrii orfanale pentru cupoanele scadente cu 1-a Octomvrie a hârtiilor de valoare, ce aparțin averii lui Almay Oliver;

b.) 60.000 fl. din fondul pentru clădirea casei comitatului;

c.) 2400 fl. camătă anuală din fondul „Muraközy”; ear' restul de 245.000 fl. comisiunea a decis să-l acopere printr'un împrumut de aceeași sumă pe lângă 4½ procente din fondurile ce stau sub îngrijirea comitatului astfel, că cu privire la statorirea modalității pentru replătirea acestui împrumut se vor lua dispozițiuni în adunarea generală din Octomvrie a. c., cu privilegiul pertractării bugetului pentru anul viitor.

Despre toate acestea — spune raportul comisiunii — se va face raport la ministrul de interne.

Două propuneri.

La acest punct al chestiei cel dintâiu a luat cuvântul distinsul avocat din Arad, Dl. Dr. Stefan C. Pop, din a cărui energică și măduvoasă vorbire putem să dăm aici abia numai următorul palid resumat:

Este lucru netăgăduit, că rare-ori ajung comitate în situațiuni atât de grave ca cea, în care ați tîrît D-voastre nefericitul nostru comitat prin sistemul de guvernare, de clică și nepotism. Această împrejurare vi-ar impune baremi acea datorință, să pertractați chestiunea de pe tapet cu mai multă seriozitate și indulgență.

Când D-voastre ați călcat în picioare cele mai sfinte drepturi ale țeranului român, lipsindu-l de posibilitatea de a-și alege în congregațiune bărbați eșiți din sinul său, și ați adunat aici pe toți crîșmarii și arendatorii de pe la sate, v'ați făcut nu numai complici celor cari înstrăinează bunurile poporului, dar' v'ați făcut totolată singuri responsabili pentru toate cele comise de ei.

Înțeleg și eu gravitatea situațiunii față de păgubitul Almay, și tocmai de aceea mă învoesc, ca cupoanele scadente de 5000 fl. până la adunarea de toamnă să se licuideze păgubitelui din fondul de rezervă al casei orfanale, declar înșă, că nu primesc nici un fel de împovărare a populațiunii comitatului, nici prin dări nouă, nici prin împrumuturi, cari ar fi menite pentru acoperirea defraudațiunii, ceea-ce v'ed, că tocmai voiți să o faceți prin propunerea comisiunii, și nu mă învoesc la aceasta cu atât mai ales, că ar fi o adevărată parodie dispoziția, ca comitatul să plătiască această hoție, când se știe, că toți oficianții ba chiar membrii congregației acestui nenorocit comitat sunt creaturile comitei, vice-comitei și al sistemului de corupție.

Poftiți, domnilor și v' deschideți punga și plătiți, dacă v'a plăcut a fi singuri stăpâni și sbirii poporului din comitat!

Dacă aveți ochi și vedeți, urechi și auziți, — sigur au străbătut plânsorile populațiuni și până la voi. Aproape de pe tot Mureșul și de pe cele două Crișuri poporul emigrează și foamea bate la ușă, ear' cei rămași acasă sunt sliți a mânca cucuruz mucezit și din foamea a-și arunca existența în teribila epidemie pelagra.

Observ domnilor, că rîdeți de faptele expuse de mine. D-voastre v'ed este ușor, că aproape toți sunteți astfel de existențe, pe cari nu v'ed atinge această sarcină nouă; sunteți toți, cum amintisem, cărcumari și alte creaturi, cari din miseria poporului v'ed nutriți; grîjiți înșă să nu se întoarcă blăstămul acestui popor maltratat asupra capetelor voastre păcătoase, că atunci m'ed tem, că ei vor rîde și voi veți plânge. (Exclamări din publicul maghiar: Fenyegedzik! Amenință!

D-voastre toate le-ați făcut după datina maghiară; la scontrări ați b'ut cognac și ați fumat țigări scumpe ear' domni indatorăți să v'ed de seamă, — v'a prezentat spre aprobare protocele făcute de ei și după-cum lor li-a venit la socoteală; ear' pe noi, când am pretins respectarea minorității de aici și a majorității absolute din afară, — ne-ați rîs și batjocorit.

Și nici nu se putea altcum, domnilor!

D-voastre tovarăși de clică și interese personale, alcătuiți după principiile domnilor comite-suprem și vice-comite, nu puteați tolera și elemente străine într' D-voastre; v'ați temut de controla cinstită. Dovadă este cerculariul confidențial al dlui vicișpan din 3 Dec. 1895, prin care luptele noastre le declară de agitațiuni nepatriotice și-și pune toți subalternii în mișcare: să zădărnicească luptele noastre, deoarece-ipsissima verba: „Tartok attól, hogy a románság tömörülten és egyesülve meglepésetek okozhal a közgyűlésen”.

Va să zică, a avut teamă dl vice-comite, că noi vom tulbura cercurile și vor eși, poate, la iveală abuzurile, ce cu atâta iscusință știe acoperi dl vicișpan, când e vorba de pelea favoriților săi.

Din aceste și multe alte considerațiuni declar din nou, că fapta aceasta cade exclusiv în responsabilitatea D-voastră, ce apare mai clar din cuvintele legii. Legea despre municipii, art. XXI: 1886, §-91 zice:

„... Pagubele cauzate înșă de funcționari, cari administrează bani publici, sunt a se suporta în linia a doua de aceia, cari în înțelesul legii sunt chemați și îndatorăți a supraveghia și controla administrarea banilor.”

Să căutăm deci, cine sunt acele organe însărcinate cu supraveghierea averilor comitatense?

În locul întâiu: șefii oficiilor, în locul al doilea, conform legii suspomenite, §. 57 B. lit. a, — așa numitul „számonkérőszék” (comisiunea de controlă) și în urmă, înșăși această congregațiune, care pe baza §-lui 47 lit. l. își exerciează acest drept prin oamenii de încredere exmiși din sinul său.

Pentru tragerea la răspundere a celor pomeniți în locul întâiu pașii necesari s'au făcut din partea comiteiului administrativ, dar' mai ales de cătră înaltul ministru de interne. Nu v'ed înșă trași la răspundere nici comisiunea de controlă, nici comisiunea comitatensă.

Este evident domnilor, că prin această dispozițiune s'a călcat în picioare legea, dar' dreptul de regres (despăgubire) al comitatului a devenit iluzoriu, de oare-ce, precum bine știm, cei trași la răspundere n'au, aproape nici o avere.

Drept aceea, pe baza dispozițiunilor cuprinse în §§-ii suspomeniți, fac următoarele propuneri:

„Să se îndrumeze fiscul comitatens, că față de comisiunea exmisă din sinul congregațiunii pentru scontrarea casselor și față de acei membri ai comisiunii de controlă să pună în curgere procesul disciplinar și să intenteze pentru asigurarea daunelor cauzate, imediat procesul civil, avînd datorința să raporteze la adunarea de toamnă.”

„Față de acei domni din comisia de controlă cari sunt exempti de sub jurisdicțiunea noastră, să facă congregațiunea reprezentativă la înaltul ministeriu de interne și să ceară aplicarea legii și fuță de acești domni, cari au omis împlinirea datorinței.”

Propun mai departe, ca preste celelalte puncte cuprinse în raportul comisiunii permanente să trecem la ordinea zilei!”

Această propunere a dlui Dr. Pop, pri-

mită din partea Românilor prezenți cu aclamațiune și aprobată de mulți straini ai adunării, cari n'au avut curajul civic, de a-și spune părerile, — a fost pusă la votare și — precum se vede mai jos — prin voturile slujbașilor comitatensi, — a fost majorisată.

Vorbirea preste tot a dlui Dr. Pop din partea Românilor a fost însoțită cu tunete de aplauze și cu nesfârșite ovațiuni; ear' Maghiarii stăteau ca opăriți sub impresia ce a produs-o asupra lor.

Ca al doilea vorbitor a venit la rând membrul Hendrey Pál, care și-a spus părerea în următoarele:

„Stînd în fața răfuiei, să ne gândim acum la chipul, cum s'o mistuim. Propunerea comisiunii permanente n'o primesc. Dacă s'a întemplat odată marea defraudațiune, spre rușinea comitatului Arad, eu nu pot nici într'un chip să doresc împovărarea publicului din comitat; n'o doresc aceasta, pentru-că și d'altmîntrelea destule sarcini apasă deja pe umerii contribuenților

Pe conducătorii comitatului, cari au avut să supraveghieze trebile, încă nu doresc să-î îngreunez; avem noi și altă modalitate pentru acoperirea defraudațiunii. În alte comitate darea de drum e de 5%, la noi este de 10 procente, deși drumurile noastre ar fi mai mult sau mai puțin corespunzătoare, să luăm din aceasta 2 procente pentru acoperirea sumei și astfel populațiunea comitatului nu va fi din nou împovărată.”

Ca un indispensabil „mentor” al domnilor, când împreună cu dînsul se află în încurături, — se ridică „Grossvater”-ul Nachtnebel Ödön și zice:

„S'au făcut două propuneri. Una este a lui Stefan C. Pop, care vrea să se enunțe, ca să fie trași la răspundere membrii comisiiei de scontrare și a cel dîregător al guvernului, care nu congregației, ci ministrului de interne își dă rapoartele sale. — A doua propunere este a lui Hendrey Pál despre cele 2% din darea drumului. Legile se pot explica în multe chipuri. Din numele comisiiei censurătoare (számonkérőszék) și gramatice se poate explica, că a ei chemare este scontrarea cassei, pe când ea controlează numai mersul afacerilor. Tîn să se noteze, că eu nu sunt și n'am fost nici odată membru al acelei comisiunii. Pentru asta dar' membrii acelei comisiunii nu pot să fie trași la răspundere. Dacă înșă, după încheierea cercetării disciplinare se constată, că conform legii ei nu și-au făcut datoria, atunci și dînsii să fie trași la răspundere. Dar' acum, când suntem numai la începutul cercetării, aceasta e preste puțință. Propunerea lui Hendrey Pál nu stă la ordinea zilei. E vorba de acoperirea celor 250 000 fl., care congregația trebuie s'o facă pentru că Almay Oliver are drept să-și pretindă banii săi dela comitat. Să ne gândim dar'. De plătit trebuie să plătim, în orice caz; asta e trista stare a lucrului. Astăzi înșă să ne gândim numai asupra modalității, de unde să luăm împrumutul? Ori-și-cine poate să știe, că cel mai ieftin împrumut — e cel mai rațional, și tocmai acesta îl propune aici comisiunea permanentă. Să primim deci propunerea ei.”

Așa-și expuse vederile sale „înțeleptul” clicei, și glasul lui a fost ascultat, pentru-că a trebuit să fie!

S'a ivit înșă și într' dînsii un om cu liberă gândire, și poate, și mai cu suflet decât cei vr'o 400 de tovarăși ai săi. Și acesta a fost Sármezey Manó, care e hotărît contra ori-cărui arunc în spinarea bietei „plebs contribuens”. Dînsul a atras atențiunea domnilor asupra gravelor împrejurări, în cari se svêcolește populațiunea comitatului. Popolațiunea aceasta nu poate mai mult să plătească! Sarcini noue nu se pot pune asupra ei; — poftiți și aflați o astfel de modalitate, ca aruncul să nu se mai urce. Coarda e încordată deja până la extrem. Tînînd seamă de împrejurări, ar putea îșiși oficianții comitatului să renunțe, pe un timp oare-care la urcarea plăților, ce li s'a votat deja. (Contraziceri șgomotoase și murmur în ceata oficianților.) Eu cu-

nosc starea lucrului în popor, — a la vorbitorul — și el nici jumătate de nu e în stare să mai plătească. Ac v'ed rog să n'o perdeți din vedere.

Mai vorbesc apoi câțiva membri per contractarea unui împrumut, căci ministrul Almay devenit maioren își pretinde jăfuiți, și urmează vorba fișpanului F. care spune: Adunarea generală să se numai, că împrumutul proiectat să se ear' despre modalitatea replătirii împrumutului va decide adunarea generală de tomvrie. Poate fi liniștit — zice fișpanul și membrul congregației Stefan C. căci dînsul e contra votării unui acuz ear' nu contra împrumutului.

Dl adv. Dr. Pop: Eu am luat odată șiție și contra împrumutului, și cer, ca punerea mea să se pună la votare. Am propunere a mea îmi permit să o fac din nou în următoarele:

„Propun, ca protofiscul comitatens să îndrumat să pornească cercetare dinară contra comisiunei de scontrare (számonkérőszék) și în contra membrilor exmise din partea comitatului, și să neze despăgubirea casei orfanale — avutul acestora; ear' contra acelor, stau afară de competența comitatului, facă raport la ministeriu”.

În urma acesteia din nou replică Sa fișpanul:

Comisia censurătoare (számonkérőszék) precum a spus și membrul comisiiei Nachtnebel Ödön, scontrează numai afacerilor cassei, datorita ei este, ca să facă regulat scontrarea cassei. Dacă datorie și-ar fi neglijea-t'o, atunci cerrea disciplinară ar avea loc. Comisia administrativă își poate aduce amintea la toate adunările generale de până al doilea sau al treilea punct a fost tul acestei comisii (számonkérőszék), ce adunarea generală totdeauna a la cunoștință. (Da, da! ca și bună-oră cauză a hoției din desbatere! — Nota portorului.) A doua parte a propunerii, propunătorul cere cercetarea disciplinară în contra membrilor exmiși în cauza partea congregației, — e un non-sens, cari din zelul propriu au primit asupra o asemenea muncă (groaznică muncă! Nota rap.), — să fie acum trași la răspundere? (Sigur! pentru-că atunci ce sunt are „munca din zel propriu”, dacă „munca” lor ei nu pot să fie trași la răspundere?! — Nota rap.) Din parte-mi recomand preterarea propunerii; dar' în 20 de membri cer votare asupra ei, constrins s'o admit aceasta!”

Amîndouă propunerile se pun del vot, și propunerea dlui Dr. Pop este 53 contra 125 din cele preste 400 de voturi. Astfel a fost primită și această propunere pentru împrumutul cerut de comite pentru acoperirea hoției domnești, și tria-i solvată!

„Eljen!” și înc'un „eljen!” Ați învins dar', domnilor, și de astăzi — înc'o învingere ca asta înșă, și de asemenea natură — și v'ați dus... toată chibzuiala voastră!

De încheiere.

Era trecută o oră după amiază, etal publicul începu să golească sala; de ra tul celor petrecute înșă în timp de 4 în sala comitatului, martor vechiu al tor fără-de-legi domnești, — domni și țiciei numai felicită nu se pot. Biruința este o glorie pentru noi și o rușine pe ei și pentru țeara care suferă aceste elemente de zurbagii în diregătorile publice.

Fapta lor judecată are să fie de la și judecata lumii pentru noi numai de poate să fie.

Sub impresiile, cu cari m'am des din această adunătură de slujbași ai mului „corupțiunii, îmi adusei amintea niște grele vorbe spuse acum câțiva în sala tixită de public a tribunalului loc de marele demagog kossuthian

Barabás Béla, spuse zic, în fața tribunalului și e publicului imens.

Era tocmai pertractarea finală a unui proces de calomnie între vicișpanul comitatului Timiș Déscăhán Achil și între un biet notărel al seu, care „calomniase“ pe acum alungatul vicișpan. „Causa“ acestuia o reprezenta avocatul Múlek Lajos, ear' pricina bietului notărel o apăra demagogul Barabás.

După-ce multe de toate, — numai bune nu, — spusese despre corupția din comitatul Timișului, — Dr. Barabás așa își încheie pledonarul:

„Dynamit és puskapor az olyan megyének“!

Unde ești astăzi, cocoane Barabás, cu fața ta și cu ochii tei negri? — De ce nu vezi acum bârna, dacă atunci ai văzut pail?

Doară aici ești acasă, în comitatul teu, și azi — ești deputat al unui corp legiuitor?!

„Comitatul lui Krivány“.

Sub acest titlu „Magyarország“ de la 23 August scrie un articol, care arată luminat meritele câștigate de dl vice-comite Szatmáry pe terenul administrativ.

Dăm mai jos părțile mai importante ale articolului ca cetitorii să vadă și apoi să judece ce preț moral are votul de încredere dat în congregația de Luni dlui Szatmáry.

„Magyarország“ zice:

Furătul se urmau dupăolaltă, așa un notariu, a cărui poziție era mai expusă, deoarece slujba-i notarială și-o purta și și-o poartă în centrul domeniului celui mai unguresc archiduce, și care în urma poziției ce ocupă la parte și la primirea archiducelui, a furat întreaga averea comunei și ca să împlinescă lipsa, înainte de scontrarea casei, mai dinainte anunțată, a cerut împrumut de la comuna învecinată, acțiunile căii ferată, ce i lipsiau, și când aceasta s'a aflat, ce i s'a întâmplat? Vicișpanul a pedepsit pe defraudant cu 100 fl, pe notarul comunei învecinate cu 50 fl, și pe sormanul nepriecut de colector cu 25 fl. Unde a fost aci dreptate? Același notariu, cu vre-o câțiva ani mai târziu în în 1897 din nou a furat din banii dărei de drum, și ca să și acopere păcatul a purtat două zile, și ca să împace opinia publică, cei de la cârma comitatului l'au rugat să și deie demisia, pe care vicișpanul nici până astăzi nu i-a primit-o, respectivul și acum e notariu și în fiecare zi să joacă în cărți cu protopretorul. — Un alt notariu — al cărui cumnat e om de mare influință și care dispune de 40 de voturi, cu cari totdeauna a servit intereselor clicei, deasemenea a furat mai multe mii de fl. Dar' cu asta ce s'a întâmplat? S'a dus în pensie și în timpul de față e scriitor comunal și locțiitor matriculant. Pe un alt notariu, din pricina lipsei unui crucer, l'au ridicat din post și după-ce a abzice nu-i venea la socoteală, vicișpanul l'ao sândit la pierderea slujbei, ear' când a fost absolvat de tot din partea ministrului de interne, care demandase să se restituie în post, vicișpanul nu a voit să ducă în deplinere porunca ministrului. Dar' aci unde-i dreptatea? Astfel de lucruri și casuri s'au petrecut în „comitatul-model“.

Dar' ce se zicem despre societatea pentru scăparea de inundări a comitatului Arad, a cărei chivernisală e scandalosă și când, din pricina asta, comunele au voit să meargă cu jalbă la ministru, protopretorul le-a oprit, și pentru-ce? În interesul comunelor, al sărăcitului popor? Nu; ci în interesul directorului societății, care e rude-nie protopretorului“.

În legătură cu destăinuirile lui „Magyarország“ privitoare la defraudările săvârșite sub ochii vicișpanului cu atâta osteueală „rehabilitat“ în congregația de la 22 August, dăm aci și o parte din vechiul circulariu ocult trimis „la mâna proprie“ a fi-braielor, drept dovadă despre „vrednicile“

și „meritele“ sale în administrarea comitatului:

„Deoarece aspirațiile naționaliste și-au întins umbrele încă de la alegerea ultimă a membrilor comitetului administrativ și știrile amintite nu le pot lăsa în nebagare de samă, și pe de altă parte luând în considerare, că pe partea cea mai mare a membrilor români o cunosc de așa, că stă departe de astfel de nizuințe separatistice, dar' agitațiunile unor singuratici ultraiști ușor ar putea cășuna o întorsătură a lucrurilor, — cu privire la această posibilitate va trebui, ca cu atât mai virtos să stăm gata, căci cu toate că naționalistii nu fac nici a patraparte a congregației, solidaritatea acelor și prezentarea lor în corpore, sau din pricina nepăsării sau desbinării celorlalți membri congregaționali ușor ar putea cășuna surprindere: te provoc, confidențial, d-le protopretor, ca să te nizești la timp potrivit și după putință confidențial și personal conluclând, ca membrii maghiari și cu simțeminte patriotice la adunarea restaurătoare să binevoiască a se prezenta cu toții și dacă se poate fără excepție“.

Dat în Arad la 3 Decembrie 1895.

Szatmáry Gyula,
alispán.

Colonelul David Baron Ursu de Margina

DE

Franz Rieger,

cesaro și regose colonel.

(Urmare.)

Bravul Brauner primi mai târziu ordul Francisc-Joseff și înăntat afară de rând. Curând Liisa a fost pusă earăși în puțință de apărare, stricăciunile înbunătășite, garnisoana întărită, în port torpice cufundate, în scurt s'a făcut mai tare de cât mai înainte.“

Până aici ziarul, acum la acțiune în sași.

Când Urs telegrafează: „Eu dau alarmă“, era tocmai 10 oare, el și dispuse să se deie signatul de alarmă — 3 pușcături de tun de pe Piazza St. Spirito din locul Liisa. — Toate bateriile erau gata de luptă, apărătorii se aflau la locul lor. Compania 4 din infanteria marinei era împărțită la litoralul nordic, și cu două plutoane ocupase colina de la Karober, cu celelalte două plutoane și cu o baterie de rachete dealurile de la Chiave, Gradac și Trovna. Un pluton din compania 9 sta pe Stonica, a 10 a luase poziție în Liisa și la bateria Madonna, un pluton din a 11 companie a fost detașat către Nadpostranje, companiei 12 i-a fost încredințat portul dela Comisa. Ea se afla cu două plutoane în locul Comisa și dispunea câte un pluton la bateria Magnaremi și pe dealul Perlic. Restul — 3 plutoane din a 9-a și 3 din 11 a-a la olaltă 1 1/2 companii — rămăsese în rezervă pe S. Cosma-Andrea.

Apropierea și atacul flotei au urmat în sensul ordinului de zi a lui Persano, care ordin în scurt cuprindea următoarele:

„Măne în 18 flota va începe atacul insulei Liisa. Pentru siguranță contra flotei austriece încrușează „Esplo“ rotore între Punta della Planca și St. Andrea, „Stella d'Italia“ între St. Andrea și Palagosa. Flotila sub căpitanul Sandri înainte de zorile zilei să ajungă între insulele Spalmadori, să taie cabellul telegrafic între Liisa și Lesina și să împedecă ajutoare și corespondențe de la Lesina la Liisa.

Întăia grupă de corăbii chirasate (Contre-amiral Vacca) are problema să atace portul de la Comisa. Fregatele de lemn sub comanda Viceamiralului Albini pușcă portul de la Manego și execută o debarcare pe uscat, îndată ce bateriile vor fi silite să tacă.

A doua grupă a corăbiilor chirasate sub comanda lui Persano va ataca portul St. Giorgio din partea vestică, a treia grupă sub căpitanul corăbiilor de linie Ribotti îl va ataca din partea estică.

Dacă „Esploratore“ descopere pe inimic, îndată cu signalul în catarc începând la portul St. Giorgio, să încungiere insula Liisa. În acest cas ambele grupe, cari atacă portul de la St. Giorgio, să se desvoalte, în afară de distanța pușcătorei din Liisa, înainte canalului de la Lesina. Flota nechirasată să ranjează ca a doua coloană în formă de șach lângă alea dintre cele două grupe amintite. Grupa chiraselor, care atacă

Comisa, să se țină în rezervă pentru ca să aducă flota inimică între două focuri... Din aceasta din urmă, dispoziție cum și din ranjarea ambelor corăbii de observare se poate vedea curat, cum Persano aștepta cu siguranță că atacul asupra Lissei va da auză Escadrei lui Tegetthoff, ca să iasă din Fasana. Pentru aceea să și silia el să ajungă la un grabnic rezultat contra apărătorilor, ca apoi flotei lor să-i poată opune toată puterea și trofeele învingerei să le poată folosi spre mărirea puterii sale în sine mult covârșitoare. Dar' a fost să se întâmple altfel.

(Va urma.)

Traducere liberă de Petru

NOUTAȘI

Arad, 24 August n. 1898.

Impăratul la Buziaș. Se știe, că cu prilejul manevrelor, Impăratul va sosi la Buziaș, la a cărui gară va fi primit de către autoritățile și corporațiunile administrației, în frunte cu fișpanul comitatului Timiș. Tot fișpanul va prezenta și deputațiunile, dintre cari nici una nu va bineventa pe împărat cu separată vorbire de bineventare. La Lőcse asemenea va fi bineventat numai de către fișpan.

Festivități în Comloșul-mare. Invitare la festivitățile cari se vor aranja din incidentul ridicării „monumentului învțătorilor“ și a sărbării Rugei în Comloșul-mare la 15 (27) August 1898. Programul festiv: a) ante-ameazi. 1. La 1/29 oare oficierea sf. titurgii, la care va cânta corul din Pesac. 2. La 1/211 oare părăstas în biserică pentru decedații învțători, la care va cânta „Reuniunea de cântări din loc“. 3. La 11 oare peregriaj religios în cimitieriu și sfințirea „monumentului învțătorilor“ ridicat de fostii lor elevi, la inițiativa corpului didactic și a tinerimii studioase. — În cimitieriu vor cânta alternativ ambele coruri. 4. Predarea monumentului comunei bisericesti din partea comitetului arangiator. b) după-ameazi. 5. La 3 oare deschiderea Rugei prin Preanonat dl Paul Miulescu. 6. La 1/2 8 oare precis concertul ambelor coruri în grădina și sala Concordiei, al cărui venit net este pentru ridicarea monumentului. Programul concertului: 1. „Spiritu“ quartet de exec. de corul din Pesac. 2. „Taci bărbate“ de I. Vidu, exec. de corul din loc. 3. „Ce te legeni codrule“ de Vorobchievici, exec. de corul din loc. 5. „Primăvara“ de J. Costescu exec. de corul din Pesac. 6. a) Cât e țeara . . . de I. Vidu. b) Eată ziua triumfală exec. de corul din loc. Prețul: loc. I. 50 cr., II. loc. 25 cr. După concert dans. Comitetul arangiator.

Alegere de învțători. Din Lipova ni-se scrie, că la aleaerea săvârșită la 21 l. c. au fost aleși de învțători dnii Iuliu Putici din Pobda, ca învțătoriu primar și Darie Vuculescu din Șoimoș, ca inv. secundar.

Cununie. Sâmbătă la 15/27 a. c., (în ziua de sf. Mărie) la oarele 4 p. m. își va sërba cununia în Oravița, dl avocat Dr. Ioan Nedeleu cu d-soara Miți Popovici, fiica dlui protopop Al. P. Popovici.

Hymen. Dr. Valeriu Mezin și d-soara Paulina Văianțu anunță cununia ce se va ține în bis. gr.-or. din Mehala în 5 Aug. st. n.

Noue consulat române. Foile din România aduc știria, că anul viitoriu se va înființa câte-un consulat român la Rotterdam și la Alexandria în Egipt.

Distinsul geolog, Carol Redlich a început continuarea explorărilor sale geologice, întrerupte anul trecut, în Vlașca și pe valea Lotrului din județul R.-Vilcea, în România.

Legătura dintre România și Adriatică. Se știe că construirea unui pod pe Dunăre între Turnu Severin și Cladova, unind liniile ferate române cu cele sërbești, avea ca țintă finală legătura României cu un port al Adriaticei. Guvernul sërbesc luase însărcinarea de a cere și obține de la Turcia

legătura liniilor sale cu Adriatică. Cererea s'a adresat, ear' acum, după-cum spun foile de dincolo, de acum de drum de fer cerută de Sërbia, privește continuarea liniei București—Turnu-Severin prin Nigh-Kurgmulie—Pristina—Prisren-Scutari, pân' la San-Giovanni di Medina pe Adriatică. Portul ales pe Adriatică este deci San-Giovanni di Medina, mai jos de Scutari. Odată în legătură cu acest port, produsele României vor putea lua drumul Europei occidentale fără a mai face încunjurul enorm prin Constantinopol și Grecia. În special cu Italia, România se va găsi în raporturi directe pe o cale foarte scurtă.

Petrecere în Seliște. Sâmbătă, în 15/27 August (la sf. Mărie) se va ține obișnuita „perrecere de vară“ a tinerimii studioase din Seliște, la care invită cu toată stima. Venitul curat e destinat pentru sporirea „Fondului pentru studenții săraci“. Taxa de intrare benevolă. Locul petrecerii „Pavilionul“. Incepul la 1 oară p. m. Invitări speciale nu se fac. Comitetul arangiator.

Un Mecenate. D. Op. P. Papadopol, deputat în România, va construi în Galați un palat pentru o academie de comerț Acest palat va fi donat apoi gratuit primăriei orașului Galați.

Maghiarisare de nume. Românul Iosif Bariș din Aiud și-a schimbat frumosul nume în Lőrincz. Al lui să fie!

Membrii ordului Maria Teresia din care făcea parte și regretatul Baron Ursu, a scăzut la șeșe, prin moartea maiorului Montnisant, care prin învingerea de la 21 Iulie 1866 de la Bececa a înlesnit baronului Khun ocuparea Trientului.

Vestiții funcționari dela comitatul Turdariaș au cerut dela ministru, ca să le urce plata. Sunt lacomi domni cu banul Românului, pe care dacă Krivanyeștii nu-l fură, atunci, ca se nu se întoarcă pentru întemeierea de instituțiuni salutare poporului, îl cerșesc funcționarii. Și când te cugeți că funcționarii comitatelor din Anglia nu pretind plată pentru posturile ce ocupă, îți vine să zici, că nu e nimica de cavalerismul scăpătaților nemeși căpătuiți pe la comitate.

Un nou mod de sërbarie. Foaiei „Alkotmány“ i-se scrie din Totmegyer, că acolo ziua „sf. Stefan“ a fost „sërbată“ de așa, că locuitorii, unii și-au vëndut alții au cumpărat — porci. Lucrul stă așa, că inspectorul domeniului contelui Károlyi, ca să nu treacă fără de folos sërbitoarea impusă, a pus la cale un tîrp de porci.

Hoși, de elită. De hoșescul meștesug al cikșilor s'au apucat până și oameni din pătura sus pusă a Maghiarilor, căci nu mai de mult decât săptămăna trecută au fost internați, în închisoarea din Keszthely, cavalerul Brandl Alfred și Blanó Károly.

Dr. Sterie N. Ciurcu. X Pelikangasse — Nr. 10, Viena. Consultațiuni cu celebritățile medicale și cu specialiștii dela facultatea de medicină din Viena.

Păziți-vă sănătatea! Tuturor celor ce sufer de boale de piept, de boală de apă, de mistuire neregulată, dureri de stomac, de reumatism, guturai, dureri de ochi și alte boale lăuntrice, apoi pentru boale de copii, se recomandă cu multă căldură medicamentele Kneippiane.

Se pot căpăta de-adreptul sau prin postă dela farmacia dlui Dr. Iulius Schopper în Oravița (Krassó-Szörény m.)

Catalogul tuturor medicamentelor (leacurilor) cu prețurile lor, se trimite, la cerere, ori-cui gratis și franco din numita apotecă!

Editor: Aurel Popovici-Barciann.
Redactor responsabil Ioan Russu Șirianu.

Bibliografie.

„Gramatica Română“ pentru învățământul secundar de Ioan Petran, profesor. Partea I. Sintaxa. Arad. Editura autorului. Se poate căpăta și la administrația „Tribuna Poporului.“

„Manual complet de Agricultură rațională.“ de Dr. George Maior, profesor de agricultură la școala centrală de agricultură dela Ferăstrău și la Seminarul Nifon Mitropolitul, pentru usul școalelor speciale secundare și superioare de agricultură, Seminarii, școale normale, studii particulare și de consultat pentru agricultorii practici.

Cartea a fost aprobată de Ministeriul Agriculturii, Comerțului, Industriei și Domeniilor, și subvenționată de Asociațiunea transilvană pentru literatură română și cultura poporului român din Sibiu, de Reuniunea agricolă a comitatului Făgăraș, și numeroase alte societăți științifice și economice.

Lucrarea cuprinde 4 părți:

Partea I. *Agrologia* sau agricultura generală -- 38 coale de tipariu având 217 figuri intercalate în text. Costă 5 coroane sau 7 lei.

Partea II. *Fitotechnia* sau cultura specială a plantelor, dimpreună cu Fânatele și pășunile -- 38 coale de tipariu cu 202 figuri în text, costă 10 lei sau 8 coroane.

Partea a III. *Zootechnia* sau cultura vitelor, dimpreună cu nutrițiunea vitelor, industria lăptăriilor și cunoașterea lânii, peste 30 coale de tipariu, cu vr'o 200 figuri în text, diferite rase și specii de vite domestice copiate după natură, (Se află sub tipariu și va apăre până la finele anului) costă 10 lei sau 8 coroane.

Partea a IV. *Economia rurală* (va apăre mai târziu).

Cartea este în 4 volume mari deosebite, formând însă un singur tot și cuprinzând tot ceea ce privește agricultura, atât din punct de vedere științific, cât și practic, este scrisă într'un limbaj ușor, popular, u terminii culeși din însuși graiul poporu-

lui agricultor. Ea se deosebește în mod esențial de produsele literare similare, apărute până acum în limba română, prin varietatea și cuprinsul ei, căci este cea dintâi carte de specialitate care ia concurența cu cele mai bune lucrări germane și franceze. Toate societățile literare naționale și Revistele de specialitate au recunoscut unanim valoarea ei.

Ea umple un mare gol în literatura română de specialitate și n'ar trebui să lipsească de pe masa nici unui agricultor practic, mare și mic, cum nici din Bibliotecile școlare și ale Reuniunilor culturale și economice. Prețul, față cu sacrificiile făcute de autor în adunarea materialului și munca depusă, este moderat.

„Treizeci de ani de domnie ai Regelui Carol I. Cuvântări și acte. Vol. I. 1866—1880. Volumul I. 1881—1896. Edițiunea academiei Române. București 1897.

„Biblioteca Noastră“ de sub direcțiunea dlui Enea Hodoș profesor în Caransebeș apare în fiecare lună.

Numerele apărute până acum sunt: Nr. 1. S. Secula, „Realități și Visări“, novelete. — Nr. 2 Iosif Bălan, „Iancu de Hunyad“, cerc. istorică. — Nr. 3. și 4. G. Coșbuc, „Versuri și Proză“. — Nr. 5. Gr. Alexandrescu, „Fabule alese“. — Nr. 6. N. Macovișteanu, „Dela Sate“, piesă teatrală. — Nr. 7. Zottii Hodoș, „Intocmai!“ comedie. Nr. 8—9 O. G. Lecca, „Istoria Țiganilor“. Nr. 10 E. Hodoș, „Convorbiri pedagogice“. Nr. 11—12 E. Hodoș, „Cântece Bănățene“, cu un răspuns profesorului Dr. G. Weigand

„Istoria universală“ pentru școalele secundare de Vasile Goldiș, profesor. Volumul III. *Evul nou*. Editura librăriei Nicolae I. Ciurcu, Brașov. 1897.

„Abecedar ilustrat“ compus pe baza principiilor pedagogice moderne de învățării: Iosif Moldovan, Nic Stefu, Iuliu Groșoreun, Nic. Boscaiu și Petru Vancu. A se cere la administrațiunea „Trib. Pop“.

„Acte și documente relativ la Istoria Renașterii României, publicate de Dimitrie A. Sturdza. București. 1888—1896. Tipografia Carol Göbl. Cuprinde:

Volumul I 1) Tractatele dintre Principatele Române și Turcia. 2) Tractatele dintre Principatele Române și Rusia. 3) Tractatele dintre Turcia și Austria. 4) Tractatele dintre Puterile Europene relative la Poarta Otomană și Principatele Române.

Volumul II. Acte și documente dela 1844 până la încheierea Tractatului de Paris din 30 Martie 1856.

Volumul III: Broșuri relative la situațiunea Principatelor Române după tractatul de Paris.

Volumul IV: Acte și documente dela 1 Martie până la 30 Iunie 1857.

Volumul V: Acte și documente dela 1 Iulie până la 31 Decembrie 1857.

Volumul VI: Partea I: Procesele verbale ale Adunării ad-hoc a Moldovei, dela 22 Septembrie, până la 21 Decembrie 1858

Partea II: Procesele verbale ale adunării ad-hoc a Munteniei dela 10 Septembrie până la 10 Decembrie 1857 (Divanul ad-hoc din 1857 și Comisiunea Europeană din 1856—7)

Volumul VII: Acte și documente din anul 1858 până la înălțarea lui Alexandru Ioan pe tronul Principatelor-Unite în anul 1859.

A apărut: Manual de agricultură Rațională. Fitotechnia sau cultura specială a plantelor, pentru usul școalelor secundare speciale și superioare de agricultură, învățământul particular și de consultat pentru agricultorii practici, de Dr. George Maior, profesor de agricultură la școala centrală de agricultură de la Ferăstrău și la seminarul Nifon Mitropolitul.

O carte foarte instructivă pentru orice agricultor, cu 202 figuri intercalate în text.

O recomandăm economilor noștri ca op de mare folos. Editura proprie a autorului.

A apărut!!

și se află de vânzare la administr. „Tribuna Poporului“.

Lupta pentru drept

de Dr. Rudolf Ihering traducere de Teodor V. Păcățian
cu prețul de 1 fl. exemplarul plus porto postal.

Administrația
„TRIBUNA POPORULUI“

Se primesc comande pentru următoarele lucrări:

Circulare și prețuri-curente

NOTE

Opuri și Broșuri

Strada Aulich Nr. 1.

Tipografia „Tribuna Poporului“ A. P. Barcianu Arad

Strada Aulich Nr. 1.

Diferite tipărituri pentru bănci

P L I C T E T

Invitări, cărți de vizită, anunțuri funebre

Prețuri foarte moderate.

Ori-ce comande se efectuează prompt.